

1. Мене це зовсім не стосується.

Давно було сформульовано банальну істину про те, що **якщо ти не займаєшся політикою, дуже скоро політика займеться тобою**. Ти можеш не бачити прямого зв'язку, але коли тебе викидає зі свого кабінету чиновник-бюрократ, коли ти змушений працювати за копійки, коли в твоєму домі взимку немає опалення, коли ти без хабара ніде не можеш добитися того, на що нібито маєш право, – це тобі передає привіт політика, в яку ти не втручався і якою не цікавився.

2. Навіщо підтримувати опозиційних політиків? Вони такі самі, як і теперішня влада – тільки хочуть дорватися до годівниці.

Сьогодні **ти маєш захистити** не опозиційні політичні сили, а **своє право сказати „ні” БУДЬ-ЯКІЙ політичній силі**, яка використовує владу для задоволення власних потреб, а не за призначенням – для служіння народу.

3. У влади все одно все давно схоплено. Нічого не можна змінити, я лише накличу на свою голову неприємності.

Владі вигідно, щоб ти так думав. Вона вкладає тобі цю думку за допомогою усіх куплених олігархами телеканалів і газет. Звідусіль ти чуєш заклинання: „треба зберегти стабільність”. Але стабільність зараз означатиме: для Президента – стабільність його прибутків та його абсолютної влади, для тебе і для всієї країни – стабільне сповзання в кризу.

Знай, що твій голос дійсно має значення. Що поряд з тобою є інші люди, які готові діяти. Що корумпована антинародна влада сильна лише до тих пір, поки ми вважаємо себе слабкими.

Знай, що влада знахабніла вже настільки, що тільки серйозна хвиля народного гніву зможе зупинити її від остаточного розграбування країни. Ми не можемо сподіватися, що Кучма та його поплічники тихо й мирно підуть самі, – їх до цього треба змусити. І зробити це ми зможемо тільки разом. Цікався роботою опозиційних політичних партій. Бери участь в акціях протесту. Роз'яснюй своїм друзям і знайомим, які поки що залишаються пасивними, наскільки важливо зараз – для всіх нас – бути ГРОМАДЯНАМИ, а не просто частиною населення.

ЗНАЙ, ЩО МАЙБУТНЄ ТВОЄ І ТВОЇХ ДІТЕЙ В ЦІЙ КРАЇНІ ЗАЛЕЖИТЬ ТІЛЬКИ ВІД ТЕБЕ.

Ця листівка розповсюджується небайдужими громадянами незалежно від будь-якої політичної сили. Якщо у Вас є можливість, зробіть з неї декілька копій та роздайте своїм друзям та знайомим. Що більше людей усвідомлять свої громадянські права і можливості, то легше нам буде перетворити Україну на демократичну і процвітаючу країну. Джерело листівки: <http://uaflver.narod.ru>.

ЧИ СТОСУЄТЬСЯ ТЕБЕ ПОЛІТИКА?

ТИ – ПЕНСІОНЕР. Нещодавно влада кинула тобі подачку – „підвищення пенсій”. Але це підвищення було з'їдене зростанням цін на ліки та хліб. Уряд запевняв тебе, що не міг вплинути на ситуацію на ринку хліба, – то, мовляв, все ринкові сили. Але правда в тому, що той ринок знаходиться в руках кількох спекулянтів. Вони не допускають на нього конкуренцію, яка би тримала ціни у вузді. Не пускати чужих їм допомагає їхній „дах” – влада. З нею і діляться надприбутками. А відтак і з барського плеча можна підкинути тобі декілька гривень пенсії. ВСЕ ЦЕ – ПОЛІТИКА.

ТИ – СЕЛЯНИН. Потом та кров'ю вирощені плоди твоєї праці ти змушений продавати за копійки. Це не залишає тобі можливості засіяти поле на наступний рік, не те що прогородувати родину. Твої малі діти ледве не босі ходять до школи... **якщо** вони туди ходять. Твої дорослі діти чимдуж тікають до великих міст, або на твоїх очах стають алкоголіками чи наркоманами, тому що влада нічого не робить для розвитку твого села. За приватизацію землі чи будинку з тебе здирають гроші, яких в тебе нема. Та й добре, якщо навіть за гроші все проходить легко і тебе не вижили з твого будинку чи з твоєї ділянки, тому що вона сподобалась якомусь багатію, який має „лапу” в місцевій адміністрації. ВСЕ ЦЕ – ПОЛІТИКА.

ТИ – ЛІКАР ЧИ ВЧИТЕЛЬ. Вирішивши колись присвятити своє життя служінню людям, ти не розумієш, чому за це тобі віддячили мізерною зарплатою. Та й ту не виплачують місяцями. Ти чуєш від влади, що в бюджеті немає коштів на підвищення зарплат. Але правда в тому, що у 2003 році уряд зміг повністю наповнити бюджет, в тому числі і твоїми податками. А от грошей з цього бюджету недовиплачено на 20%. Це – десять мільярдів гривень, які зникли невідомо куди. Контролюючі органи мовчать, а на протести опозиційних депутатів у відповідь – тиша. Ці гроші вкрали в тебе. ВСЕ ЦЕ – ПОЛІТИКА.

ТИ – СТУДЕНТ. Тобі все ж вдалося поступити, і ми не будемо припускати, скільки тобі це коштувало, бо в кожному ВНЗ „розцінки” різні. Але і після вступу витрати не закінчилися. Вони звалюються на твою голову щопівроку, тому що твої викладачі (див. попередній пункт) отримують мізерну зарплату, а їм теж треба якось жити. Але насамперед ти не знаєш, що чекає на тебе **після** навчання.

Тисячі молодих людей не можуть знайти роботу, бо в країні не працюють підприємства, розвалені цілі галузі економіки. Молоді сім'ї не можуть знайти собі житло. Дитина – взагалі щось із області наукової фантастики, бо існуючий обсяг державної допомоги на дитину – знущання над материнством. ВСЕ ЦЕ – ПОЛІТИКА.

ТИ – ПІДПРИСМЕЦЬ. Ти спробував відкрити свою справу і врешті-решт, роздавши десятки хабарів, ти зареєстрував своє підприємство. Але після того на твою голову звалилися: пожежна, санепідемстанція, податкова, і добре, що не УБОЗ. Час від часу ти змушений брати участь у шляхетній справі облаштування офісу чи розширення автопарку місцевої податкової – або продукцією твого підприємства, або і просто „бабками”. Ти постійно під загрозою відкриття кримінальної справи, бо податки, які перевищують твій прибуток, сплатити неможливо. А ще тобі дуже поталанило, якщо у тебе нема конкурента, у якого є „велика і волохата лапа” *там наверху*. Бо якщо ти втрапив у таку халепу, тобі доведеться „закривати лавочку”, і добре, якщо ти при цьому залишишся живим. ВСЕ ЦЕ – ПОЛІТИКА.

Якщо ти не відносишся до жодної з перерахованих категорій, все одно **майже кожна сфера твого життя знаходиться у прямій залежності від політики.** Політика створює умови, в яких змушений жити і працювати кожний з нас. І ти напевно відчуваєш, що умови, які оточують тебе, могли би бути і кращими. Але тобі або було все одно, або ти був занадто зайнятий своїми повсякденними проблемами. І **владна верхівка скористалася своєю безконтрольністю – тобто ТВОЄЮ мовчанкою і ТВОЄЮ пасивністю.** Можливо, ти цього не помітив, але зараз настає момент, коли вирішиться – чи Україна все-таки отримає шанс стати нормальною країною, чи ми всі продовжимо шлях у прірву.

Ми пов'язані з політикою не тільки через те, що влада визначає умови, в яких ми живемо і працюємо. МИ – ГРОМАДЯНИ – ОБИРАЄМО ЦЮ ВЛАДУ. Вибори – механізм, завдяки якому ми можемо змінити тих, хто не впорався із завданням розвитку держави.

З наближенням президентських виборів Президент Кучма разом з олігархічними кланами, які під його прикриттям вже майже десять років грабують країну, опинилися перед перспективою втратити все. Боячись втратити владу, вони винайшли спосіб

уникнути програшу. Ти багато чув останнім часом про цей спосіб. Це – так звана „політична реформа” – зміни до Конституції України. Розроблені „головним юристом” країни, керівником Адміністрації Президента Віктором Медведчуком, ці зміни мають на меті одне – увічнити кучмізм.

24 грудня минулого року сталася подія, яка загрожує навіки залишити Україну в болоті корупції, олігархії та державного грабіжництва. Президентська команда, відчуваючи, що їй слід встигнути якнайшвидше змінити правила гри на свою користь, з порушенням десятків норм регламенту поставила на голосування проект змін до Конституції, до якого в останній момент було внесено близько 50 поправок. Опозиція вимагала дотримати норми регламенту, яким відводяться два тижні для ознайомлення з документом, за яким як-ніяк потім треба жити усій країні. Ти безумовно чув у підконтрольних Медведчуку і команді новинах брехню про те, як сяка-така опозиція блокує проведення демократичних змін. Насправді ж вона лише намагалася уникнути прийняття kota в мішку, за який чомусь вимагали проголосувати тут і зараз. Демократичні зміни не програли би, якби над ними нормально попрацювали ще два тижні. А от владна верхівка прогнала би – бо час президентських виборів наближається невблаганно. І для **Кучми і Ко. життєво необхідно було встигнути зробити так, щоб виборів не було. Щоб ти не зміг скористатися своїм правом скинути владу, яка п'є з тебе кров.**

Тому що законопроект, за який 24 грудня 2003 р. шляхом підняття рук проголосувало близько 100-120 депутатів так званої „більшості” (оголосили, що проголосувало 276), віднімає у тебе право обирати Президента і передає це право Верховній Раді. Президент з усім підконтрольним йому адмінресурсом силою і підкупом допомагатиме обирати в парламент олігархів, а вони в свою чергу обиратимуть Президента. За новим математичним правилом: 100=276. Коло замкнулося. **В державній системі, яку придумав Медведчук, місця для народу, який згідно з чинною Конституцією є ЄДИНИМ ДЖЕРЕЛОМ ВЛАДИ В КРАЇНІ, не залишилося.**

НЕВЖЕ ТИ ЦЕ СТЕРПИШ? Невже тобі байдуже твоє майбутнє і майбутнє твоїх дітей?

У тебе може бути стосовно цього всього кілька заперечень: